

LADIK KATALIN

Kolozsvárra nyíló ablak

*mikor mindenki meghalt, aki ismer engem
te aki szeretsz, jársz majd vadlúd képében
sírtól sírig, arcomtól arcomig*

Szócs Géza

Vijjogó fennsík a bedeszkázott égbolt alatt.
Zuhanó fényszekrény. Ott!
„a völgyvégi háznál
nagy kehely áll a küszöbön
s kőemberek feküsznek ottan erre-arra”
Megáll egy percre a fekete ablak,
vagyemberkéek röpködnek ki-be rajta,
testükön az öröklött bőrablak,
vizes galambok ülnek rajta.
Tavaszi bőrfüggönyön
szellő, zöld lepkék a légcsavarak között.
Távozz, halál, e zümmögő reggelen!

Újvidék, 1981.

